

Alumnat amb problemes de salut

ESCOLA INCLUSIVA

Tenir una malaltia crònica implica unes limitacions físiques lògiques i també canvis en la vida quotidiana. A això, cal sumar-hi el possible dolor físic i una colla d'aspectes psicològics afegits: angoixa, inseguretat i una nova vivència del cos. Tot això comporta una clara repercussió en la relació entre l'infant i l'escola.

En relació amb el professorat

- > L'alumne malalt és el nostre alumne i en som responsables.
- > Hem de saber quines capacitats tenim per actuar objectivament enfront de la malaltia i la mort d'un dels nostres alumnes.
- > És imprescindible acceptar, i de bon grat, la discontinuïtat en l'escolarització d'un infant malalt. A més a més, cal cercar els recursos necessaris perquè la seva situació no el perjudiqui.
- > L'ensenyant pot ajudar a normalitzar la vida d'un alumne malalt, i és necessari que hi hagi un equilibri entre el que pot donar i el que se li pot exigir.

En relació amb l'alumne malalt

- > Se sent fràgil, tant des del punt de vista físic com emocional.

- > A l'escola, per les relacions socials que hi estableix i les amistats que hi crea, l'infant hi té uns vincles que no és convenient trencar ni relaxar en el transcurs de la malaltia.
- > La relació amb els seus companys i educadors l'acosta a la vida quotidiana i afavoreix la normalitat de la qual es troba exclòs.
- > L'escolarització li pot ser més gratificant que quan tenia salut.

En relació amb els companys i les companyes de l'alumne malalt

- > Cal valorar la conveniència que coneguin la malaltia del seu company o companya i oferir-los estratègies per conviure amb l'infant afectat.
- > Que l'alumna o l'alumne malalt comparteixi l'experiència de la seva malaltia pot influir en una bona convivència

Nicolau Barcel·lós

del grup i en l'enriquiment de tots els nois i noies del curs.

- > El mestre pot contribuir a normalitzar la relació entre ells. La malaltia és un fet circumstancial i que forma part –en un moment o altre– de la vida de tothom.

Exret del llibre: M. URMENETA (2010), *Alumnado con problemas de salud*, Barcelona, Graó (Col·lecció Escuela Inclusiva: alumnos distintos pero no diferentes, 7), p. 144-146.

En relació amb la vida a la classe

- > L'alumna o l'alumne malalt necessita el suport incondicional de la comunitat escolar, ha de rebre estímuls, sentir-se motivat, compartir les seves preocupacions, saber-se escoltat i que la seva malaltia és acceptada. És a dir, sentir la importància de l'amistat.
- > L'infant que pateix una malaltia pertany al grup classe i no en pot ser exclòs, ni tampoc de l'escola i la vida escolar.
- > El seguiment i la comunicació recíproca entre les companyes, els companys i l'ensenyant cal mantenir-los al llarg de tot el temps que la noia o el noi no pugui assistir al centre docent.
- > Moltes vegades, serà possible rebre la col·laboració de l'alumne malalt, encara que no sigui a l'escola; així aconseguim que se'n mantingui la presència a la classe.

En relació amb la vida de l'escola

- > La informació rebuda en relació amb la salut de l'alumnat cal tractar-la amb el màxim de respecte, discreció i confidencialitat possibles.
- > Cal disposar de la informació impres-

cindible per poder respondre a les seves necessitats. Així mateix, s'haurà de ser flexible en algunes situacions i adequar la infraestructura perquè pugui fer el mateix que els seus companys i companyes.

- > En cas que es detecti una malaltia infecciosa a l'escola, cal comunicar-ho a les mares i als pares dels infants amb malalties cròniques.
- > En el cas que es practiquin vacunacions al centre, cal informar-ne les famílies i demanar l'autorització de l'equip mèdic que atén el pacient amb una malaltia crònica. El fet que el vacunin pot ser-li contraproductiu.

En relació amb l'escola d'àmbit hospitalari

- > L'infant, encara que estigui hospitalitzat, té dret a l'educació. En aquest cas, l'activitat educativa haurà de contemplar, constantment, el seu estat físic, psicològic i emocional.
- > L'escola manté viva en l'infant la inquietud per aprendre i els hàbits de treball, el socialitza i pot ser gratificant per a ell.
- > Per la relació que s'estableix amb el mestre o la mestra, pot ser que aquesta persona sigui significativa per a ell i la prengui com un referent.

- > El treball a l'escola hospitalària afavoreix la relació amb els seus companys i companyes del centre docent d'origen i, per les seves aportacions escolars, el fa present a la seva escola.
- > És necessària la col·laboració entre el mestre o la mestra de l'escola ordinària i el professorat d'atenció domiciliària i l'escola d'àmbit hospitalari. ■